

# Розмова на пароплаві

Микола Зеров

Дніпро засклавсь. По горах тепла тінь;  
Ритмічно допотопні б'ють колеса.  
"Звернись лицем до низового плеса  
І хоч в думках зазивний поклик кинь.

Хай припливуть, за куренем курінь,  
Чайки, чуби, що розігнав Нечеса,  
І хай Сіркова стать довготелеса  
Списом розкреслить надбережну рінь".

"Ні, вже не припливуть. Нову будову  
Поклали ми на темну гладь Дніпрову,  
В музей замкнули ми старовину.

А може й те, що весь той вік несвітський  
Є тільки виплід молодого сну,  
Що й досі снить романтик Яворницький".

26.01.1931